

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. VII. Sitne desumenda Fori Competentia à persona Rei, an ab actoris?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](#)

L. 29. C. de pact. n. 3. 5. & 6. absolvit tenere videntur, neminem vi dictæ conventionis teneri alienum Judicem adire, eò quod per actum extrajudicialem prorogari nequeat jurisdictionio. Verum aliud est, per tale pactum prorogari jurisdictionem; aliud, me per illud obligari ad eam prorogandam. Tametsi igitur per illam conventionem immediate & formaliter non prorogetur jurisdictionio, eà tamen obligari possum, ut conventus coram Judice non meo, illum adeam, ac declinatoriam non opponam, & sic per omissionem oppositionis prorogem jurisdictionem. Denique cum Covarr. aliisque compluribus aiunt Zasius l. c. n. 19. & Fachin. l. c. dicta conventione excludi declinatoriam fori, si juramentum adjectum fuerit. Sed isti supponunt, juramento vestiri pactum & in vim contractus firmari, quod alij non immerito negant. Illud admittendum est, quod extra dubium ponit Zasius l. c. n. 31. si una cum illa conventione renuntiatum expresse fuit cit. L. 18. dispositioni, non competere amplius declinatoriam: neque enim, ut existimat Baldus, hic agitur de favore publico, cui privatus renuntiare non potest; sed de privato singulorum litigantium, cui potest renuntiari: neque aliquid fit contra jus proprij Judicis, cum hic conqueri non possit, si in alium Judicem fiat jurisdictionis prorogatio, utpote legibus hanc pertinentibus.

§. VII.

Sitne defumenda Fori competentia à persona Rei, an ab Actoris.

S U M M A R I U M.

82. Actor sequitur forum rei.

83. Seqq. reiciuntur variae limitationes à DD. allatæ.

82. Cum saepe actor & reus non sint ejusdem fori seu sub ejusdem Judicis jurisdictione, questio est, peries quem Judicem, actoris, an rei, jus dicendi potestas sit; seu, quod idem est, uter litigantium sequatur forum alterius, actor rei, an reus actoris. Explorata

ploratae veritatis responsio est, quod actor sequatur forum rei, non hic actoris: ita enim habetur C. si Clericus s. & C. cum sit 8. de Foro comp. L. 2. & s. C. de jurisd. om. judic. L. fin. C. ubi in rem accio. Estque id universum verum, siue possessorium siue petitorium sit iudicium. Et licet actor sit Clericus; debet enim contra laicum adire secularem judicem, nisi causa sit spiritualis aut mixta. cit. c. s.

83. Hanc quoque regulam DD. varijs limitationibus arcant. Et quidem numerus earum, quas affert Speculator tit. de comp. jud. adit. §. I. ad quinquaginta duas ascendit. Alij ad longè pauciores restringunt, dicuntque

84. Primò. Quando res agitur inter privatum & fiscum, reus sequitur forum actoris Cæfaris, quod est apud Procuratorem Fisci. L. si ea quæstio 3. C. de his quib. ut indig. Sed istud hac lege non probatur: quia ibi controversum non erat, sed certum, hereditatem ad fiscum esse devolutam, & idcirco adeundus procurator fisci erat, ut eam caperet. Si extra hunc casum reus cogitur sequi forum actoris Principis, id consuetudini tribuendum est, de qua hic sermo non est, sed de jure scripto.

85. Secundò. Potest Clericus, imo & laicus, trahere laicum ad forum Ecclesiasticum, quando in foro seculari justitia denegatur aut differtur. C. Licet. 10. & C. Ex tempore. 11. de Foro comp. Novell. 86. c. 2. Verum hinc non sequitur, quod reus laicus trahatur ad forum actoris Clerici; nam trahitur ad suum, cum laici in casu denegatae justitiae, perjurij, ubi agitur de vitando peccato, aliisque similibus, quos infra enarrabimus, fortius forum Ecclesiæ. Ac etiam in ipsis casibus convenientius est coram Episcopo suo, non actoris.

86. Tertiò. Viduæ, pupilli, aliæque personæ miserabiles coram Judice Ecclesiastico contra oppressores agere possunt interdicto unde vi. C. ex parte 15. hoc tit. Sed neque hic fallit regula de sequendo foro rei. Non enim Episcopus actoris pupilli, aut viduæ, sed laici oppressoris est Judex competens. Nec, si sub diversis

versis Episcopis sunt vidua & laicus oppressor, conveniri hic potest coram Episcopo viduæ aëtricis, sed conveniendus est coram suo.

87. Quartò. Trahi possunt laici ad Judicem sacrum ob maleficium contra res Ecclesiæ vel Ecclesiasticos commissum, ut infra dicetur. Sed hac ratione non trahuntur ad Judicem non suum, cum hoc crimen sit mixti fori, ratione cuius respectu laicorum Judex sacer æquè competens est ac secularis.

88. Quintò. Conveniri Laicus à Clerico coram Judice sacro potest, si rem, super qualitigatur, Laicus fatetur esse Clerici, ut à contrario sensu ex C. si Clericus 5. de Foro comp. cum Panor. ac alijs deducit Petr. Barbosa in L. si quis alienum. ff. de Iudic. n. 140. Verùm hoc nego cum Suar. in Defens. Fidei L. 4. c. 14. n. 14. Velasc. de privil. paup. p. 1. q. 52. n. 26. Emm. Gonzal. in cit. C. 5. n. 2. Neque enim valet argumentum à contrario sensu, quando inde sequitur absurdum, & quando ejusmodi sensus est contra alias generales regulas Juris. C. à nobis 28. §. Nec obstat de sent. Excomm. L. 2. C. de Condit. insert. L. Conventicula 15. C. de Epis. & Cleric. Est autem regula generalis, quod actor sequatur forum rei. Igitur si Laicus neget sive fateatur, rem, super qua à Clerico convenitur, esse actoris, conveniendus semper est coram suo Judice Laico. Nisi, ut benè observat Suar. l.c. n. 15. constaret, rem esse Ecclesiæ propriam & à Laico injustè raptam aut detentam: tunc enim tanquam in causa mixti fori ob sacrilegium conveniri etiam coram Judice sacro posset.

89. Sextò. Scholares seu Studiosi quamvis Laici conveniri possunt non tantum coram Rectore Universitatis, sed & coram Episcopo. Auth. Habitâ C. Ne filius pro patre. Verùm uter horum contra ipsos adeatur, conveniuntur coram suo, non coram actoris Judice, ut infra à n. 354. fusiùs dicetur.

90. Septimò. Si Titius emptor in jus vocatur à Cajo rei emptæ domino, & nominat suum venditorem Sempronium, tenetur iste sequi forum Titij emptoris. L. venditor 49. ff. de judic. At neque

neque sic mutatur forum rei: hujus enim partes non tam venditor quam emptor sustinet, & hunc ille tantum defendit; neque in venditorem, qui ab emptore laudatus liti assistit, fertur sententia, sed in emptorem.

91. Octavò. Diffamatus sive civiliter sive criminaliter potest coram suo Judice compellere diffamantem, ut intra certum terminum à Judice præfigendum agat cum coominatione, quod aliqui perpetuum ipsi imponendum sit silentium. *L. Diffamari s. C. de ingenuis manu.* Convenitur igitur diffamans reus coram Judice actoris diffamati. Verum diffamantem esse reum nego cum communis sententia, quam referunt & sequuntur Gail. *L. 1. obs. 9. n. 7.* Mynsing. *cent. 6. obs. 100.* Carpz. *p. 1. jurisp. for. const. 7. defin. 27.* Etsi enim diffamatus in casu *cit. L. 5.* non conveniatur, sed ipse prior audeat Judicem; actor vero is dicatur, qui prius litem movit. *C. Forus S. Accusator de V. S. L. in tribus. ff. de Iudic.* actor tamen revera non est, cum *cit. L. 5.* remedium non sit actio, sed solùm imploratio officij Judicis, ac propterea diffamans reus non agitur, sed Judex, coram quo is forte post longum tempus diffamatum reum faceret, solùm mandat, ut cito agat, alias non amplius audiendus. Ipse potius diffamans jam tunc actor est, quando diffamat, cum diffamare sit tacite ad Judicem diffamati provocare. Hæc adeò vera esse dicit Covarr. *L. 1. var. c. 18. n. 5.* ut hac ratione à diffamato laico etiam Episcopus ad Judicem Laicum trahi possit. Idem affirms Sanchez in Opusc. Mor. *L. 6. c. 7. dub. 1. n. 10.* Hinc deducit Gail. *I. c. cum Butrio in C. quinta vallis de Iurejur. n. 40. & C. cum inter de Except. n. 10.* ac alijs, quos citat Covarr. *I. c.* quod diffamatus exceptione excommunicationis (quæ ipsi obstaret, si actor esset) excludi nequeat, cum sit reus, & reo etiam excommunicato defensio, utpote juris naturalis, negari nequeat. Refragantur tamen quoad excommunicatum Panor. Felin. Castr. ac alij, eò quod diffamatus sit reus voluntarius, non necessarius; & ad standum judicio coactus. Indidem deducit Gail. *I. c. cum Purpur. Portia,*

K

quod

quod diffamatus tanquam reus à diffamatore tanquam actore editionem instrumentorum petere possit. Longè minus ad restringendam regulam faciunt reliqua, quæ affert Specul. l. c. ut consideranti patebit. ut adeò optimè dixerit Lucius III. cit. C. 8. generale esse, ut actor forum rei sequatur.

P A R S II.

De Foro Ordinario Communi.

C A P U T I.

De Foro Domicilij.

§. I.

Domicilium quomodo contrahatur.

S U M M A R I U M.

92. *Discordia DD. quoad modos sortiendi Forum.*
93. *Divisio Domicilij in Commune & Privatum, Privati in Naturale & Accidentarium.*
94. *Ad Domicilium contrabendum requiritur animus habitandi stabiliter & habitatio.*
95. *Non item translatio majoris partis bonorum.*
96. *Nec habitatio per longum tempus.*
97. *Animus stabiliter habitandi quomodo requiratur.*
98. *Potest quis plura simul habere domicilia.*
99. *Non habet domicilium, qui profitetur se nolle habere.*
100. *Unde colligatur animus figendi domicilij.*
101. *Domicilium quandoque haberi potest absque habitatione.*
102. *Amittitur animo mutandi & actuali mutatione.*
92. *Præmissis ijs, quæ de Foro Competente universim, ac in genere, dici instituto nostro expediebat: exponendi nunc speciam*

tim